

5.10.2025

דף מיומנה של עדי, 25

יומני היקר

קמתי בבוקר סביב השעה 7:30 התלבשתי, התאפרתי, התארגנתי והכנתי לי ארוחת בוקר חביתה עם לחמנייה וסלט כמובן קפה בצד כי אי אפשר בלי קפה בבוקר.

אחר כך הכנתי לי גם ארוחת צהריים שאוכל לקחת לעבודה אז הכנתי אורז, קציצות ושעועית וארזתי לי את זה בקופסת אוכל.

נעלתי את הבית ויצאתי לכיוון האוטו נכנסתי לאוטו הייתה לי 20 דקות נסיעה למשרד אני עובדת כסוכנת בסוכנות שחקנים וזמרים אני בין היתר הסוכנת של עדן גלון ועדן חסון.

בדרך לעבודה לא היה פקקים והייתה תנועה זורמת בכביש, המשרד שלי נמצא בתל אביב.

נהנתי מאוד לעבוד היום, בהפסקת הצהריים הסוכנים במשרד, המזכירה ואני ישבנו ביחד אכלנו ודיברנו גם לא על עיני עבודה.

מהמשרד נסעתי לסופר הייתי צריכה כמה דברים שנגמרו בבית הסופר דיגיטלי לא עמדתי בתור לקופה כמו שהיה כשהייתי ילדה ושילמתי דרך העגלה אז סיימתי את הסיבוב בסופר ממש במהרה.

סיימתי את הקניות בסופר ונסעתי לחדר הכושר עשיתי אימון, היה שם מלא אנשים עשיתי אימון של 45 דקות ונסעתי הביתה אני גרה בהרצליה עם הבן זוג שלי.

כשהגעתי הביתה התקלחתי והוצאתי את הכלבה שלי שלג לטיול היה מזג אוויר ממש נעים אז עשינו טיול ארוך, כשחזרנו הביתה גם הבן זוג שלי חזר מהעבודה הוא מתכנת בחברת הייטק.

הזמנו טיסה לחול לפריז לכבוד היום הולדת שלו בנוסף גם הזמנתי לו ולי כרטיסים למשחק כדורגל לקבוצה שהוא אוהב פריז שנקראת פ.ס.ז' שזו הפתעה,

גם יוצא שאנחנו טסים בכריסמס שזה אחלה תקופה לטוס בה לאירופה.

התארגנו ויצאנו למסעדה איטלקית לשבת עם חברים היה ממש כיף וטעים וחזרנו על קורקינט חשמלי.

לפני השינה כתבתי לעצמי רשימה של דברים לעשות מחר מין To Do List.

מכיוון שמחר היום הולדת של בן זוג שלי ואני מתכננת לו מסיבת הפתעה עם החברים הקרובים ואני צריכה להכין דברים לארוחת ערב מחר הוא לא ידע כלום עד הערב בהפתעה כי מהבוקר עד הערב הוא יוצא לחגוג עם ההורים שלו ועם החברים שלו ככה שהוא לא היה בבית אז זה יוצא לי ממש טוב להפתיע אותו ככה.

עוד יומים ביום שבת זה התאריך ה-7.10.2025 עברו בדיוק שנתיים מהשבת השחורה של ה-7.10.2023 זה היה נורא אני בעצמי ניצולת מסיבת הנובה שהייתה באותה שבת שחורה שבה הכל השתנה עם ישראל הפך למשהו שונה למדינה שונה.

אני לא אוהבת לדבר על מה שעברתי רק מי שהיה שם יוכל להבין מה עברנו את המראות הקשים שראינו באותה השבת אני ניצלתי בזכות בן הזוג שלי באותה תקופה קראו לו עילי הוא הגן עליי בגופו, שהתחילו האזעקות נכנסו לאוטו והתחלנו ליסוע חזרה הביתה עד ששמענו יריות יצאנו מהאוטו והתחלנו לרוץ חטפתי כדור ברגל עילי הרים אותי ורץ איתי ביחד שאני על כתפיו נכנסו לתוך בור שראינו בדרך אני בתחתית עילי למעלה, המחבלים הגיעו וירו בו ולמזלי לא בדקו אם יש אנשים מתחתיו, אחרי 6 שעות שמעתי את כוחות צהל צעקתי הצילו בכוחות האחרונים וחולצתי, מאותה שבת כל שבעה באוקטובר וכל תאריך שקשור לעילי אני זוכרת אותו אני מבקרת את המשפחה שלו אני בטוחה שהוא גאה בי שהצלחתי להמשיך הלאה.

זה משהו שילווה אותי לכל החיים מחודש אחרי שזה קרה ועד היום אני מטופלת בטיפול פסיכולוגי ולא נראה שאני אסיים אותו בקרוב.

רק מי שהיה שם יבין את גודל האסון זה יהיה יום הזיכרון השני לאותה שבת כל יום זיכרון הרגשות שלי מעורבים כי מצד אחד אני אומרת תודה על זה שניצלתי אבל גם כל כך הרבה אנשים שכבר לא איתנו אנשים שנרצחו באותה שבת זה תחושות נורא מעורבות.

ביום הזיכרון הזה משמיעים צפירה כמו ביום השואה וביום הזיכרון לחללי צה"ל ונפגעי פעולות האיבה זה יום קשה לכל המדינה ובמיוחד למי שעבר את זה מקרוב.

ביום הזיכרון בשנה הקודמות עברתי ביותר מעשר אזכרות של חברות וחברים שלי שנרצחו בדם קר אנשים שרק רצו לרקוד או אנשים שרק קמו בשבת בבוקר והלכו לממד ונרצחו בבית שלהם.

עם ישראל עבר מתקפה קשה באותה שבת זה משהו שילווה את העם שלנו לעד ולנצח ישאר חרוט בלב של כולנו.

אוהבת עדי.